

Destinatar: Radu Momoranu
Expeditor: Illyés Ágota
Scoala de proveniență:
Liceul Teologic Romano Catolic
„Segítő Mária”
Localitatea: Miercurea-Ciuc
Clasa: XII.A
Profesorul îndrumător:
Barabás Andreea-Zsófia

Miercurea-Ciuc,
27.03.2026

Stimate Radu Momoranu,

aveți dreptate, Calea luptătorului pașnic de Dan Millman este mult mai mult decât o poveste despre un sportiv talentat. Când am început să citesc cartea, am crezut că va fi o lectură motivatională despre succes și ambiție. Fiind foarte apropiată de sport - baschetul face parte din viața mea de ani de zile - m-am gândit că mă voi regăsi mai ales în partea legată de performanță. Totuși, surprinzător, ceea ce m-a atins cel mai mult nu a fost competiția, ci lupta interioară.

Personajul principal pare puternic și sigur pe sine, exact așa cum încercăm și noi să părem pe teren, la meciuri sau la antrenamente. Însă, în interior, este plin de îndoieli, frici și îndoialuri. Acest contrast mi s-a părut foarte real. Ca sportivi, trăim adesea fie în trecut - într-o anumită ratată sau într-un meci pierdut -, fie în viitor - în următorul campionat, în rezultate, în așteptări. Rareori trăim în

adevărat în prezent.

Cartea mi-a schimbat perspectiva, mi-a arătat cât de important este momentul de acum. Viața nu se înlăuntră aici ieri, aici mâine, ci exact acum.

Societe, mentorul din poveste, mi s-a părut un personaj foarte puternic. Nu îți permite protagonistului să se ascundă în spatele scuzelor și îl obligă să se confrunte cu sine însuși. Uneori este dur, dar tocmai această sinceritate îl face credibil. Citind, m-am întrebat dacă eu aș avea curajul să accept o astfel de confruntare.

Mi-am amintit de o perioadă în care, după un meci mai slab, mă revinoveam zile întregi. Revedeam fiecare fază în minte, ca și cum aș fi putut schimba ceva. Cartea m-a ajutat să înțeleg că a rămâne blocat în trecut nu face decât să îți consume energia. Trecutul este o lecție, nu o pedeapsă. În viitorul este scop, dar nu trebuie să devină o sursă permanentă de anxietate.

După ce am terminat cartea, am încercat să fiu mai atentă la prezent, mai ales la antrenamente. La sunetul mingii pe parchet, la mișcările echipei, la ritmul jocului. Am observat că atunci când nu sunt obsedată de rezultat, joc mai liber și mai bine.

Și filmul „Peaceful Warrior”, mi s-a părut foarte frumos și chiar „cool” în stilul lui. Scenele de antrenament sunt dinamice, iar mesajul este transmis într-un mod vizual puternic. Ca sportivă, a fost o experiență specială să văd această poveste prinsă în imagini.

Pentru mine „Calea luptătorului pașnic” nu este doar despre maturizare. Despre a

nuvătă că adevărata forță nu înseamnă să
pari invincibil, ci să fii sincer cu tine însuși.
Cred că această carte este potrivită mai ales
pentru tinerii care pun multă ~~pres~~ presiune
pe ei înșiși și care, la fel ca mine, tind să
trăiască fie în trecut, fie în viitor.

Aș începea cu un citat care a rămas
profund în mintea mea și care că rezumă
esența cărții: „Nu există moment obișnuit.
Fiecare clipă este extraordinară...”. Pentru
mine, acest gând înseamnă că fiecare auten-
tic, fiecare ieri, fiecare zi obișnuită poate
fi extraordinară, dacă aleg să fiu cu adevărat
prezentă.

În această perioadă, înainte de examenul
de bacalaureat, simt că mesajul cărții este și
mai important pentru mine. Mă ajută să îmi
amintesc că nu trebuie să mă pred în griji
legate de rezultate sau de viitor, ci să mă
concentrez pe ceea ce pot face acum, pas cu pas.

De asemenea, gândindu-mă la citatul
despre importanța fiecărei clipe, mi-am dat seama
că acest mesaj probabil are o semnificație puternică
și pentru dumneavoastră. Ca pompier și comandat,
sunt sigură că vă confrunțați adesea cu situații
în care prezentul este esențial și fiecare secundă
contează. În astfel de momente, valoarea clipei
devine foarte clară.

Cu respect,
Ilyés Agota